

מסכת ראש השנה

פרק ד משנה ט

סִכְרָת תַּקְיֻעָות, שֶׁלֶשׁ, נִשְׁלֵשׁ שֶׁלֶשׁ. שְׁעוֹר תַּקְיֻעָה כְּשֶׁלֶשׁ תַּרְנִיעָות. שְׁעוֹר תְּרוּצָה כְּשֶׁלֶשׁ יְבָבוֹת. פָּקָע בְּרָאשׁוֹנוֹה, וּמְשַׁחַת בְּשָׂגִיהָ כְּשֶׁפְּתִים, אֵין בְּיַדּוֹ אֶלָּא אַחֲת. מֵי שְׁבָרָה וְאָמָר כֵּה גַּתְמָה לֹא שׁוֹפֵר, תַּזְקָע וּמְרִיעַ וְתוֹזָקָע שֶׁלֶשׁ פָּעָם. כְּשֶׁם שְׁשָׁלִיחַ צָבֹור חִיב, כֵּה כָּל יְחִיד וִיחִיד חִיב. רְבָנו גַּמְלִיאָל אָמָר, שְׁלִיחַ צָבֹור מֹצִיא אֶת הַרְבִּים יְדֵי חֹבֶתָן: